

Jesteś Sekretarzem COP. Twoim głównym zadaniem jest zaznaczanie redukcji emisji CO₂ na planszy do gry. Plansza ilustruje światową emisję CO₂, jeden kwadracik symbolizuje jedną jednostkę emitowanego obecnie CO₂. Kraje aby zredukować emisję wydają swoje pieniądze na eko-modernizację przemysłu lub edukację społeczeństwa. Redukcja jednej jednostki CO₂ kosztuje 1 monetę (bez względu czy poprzez modernizację czy edukację). Kraje same deklarują o ile zredukują swoją emisję lub emisję w innym kraju i płacą

określoną kwotę. Twoim zadaniem jest skreślać na planszy odpowiednią do ilości wydanych pieniędzy liczbę jednostek CO₂ czyli kwadracików. Musisz także na bieżąco zliczać łączną liczbę zredukowanych jednostek (tj. wykreślonych kwadracików) i na zakończenie każdej rundy gry wpisywać łączną ilość do tabeli „wskaźników redukcji emisji”.

Liczysz zawsze łączną ilość wykreślonych kwadracików gdyż w grze liczy się jest zredukowanie światowej emisji a nie emisji poszczególnych krajów. Powodzenia!

Prezes Funduszu Adaptacyjnego

Jesteś Prezesem Funduszu Adaptacyjnego. Fundusz Adaptacyjny umożliwia państwom dotkniętym zmianami klimatycznymi przystosowanie się do skutków zmian klimatu i zaadoptować się do nowych warunków życia. Dzięki środkom finansowym gromadzonym w Funduszu można uratować świat przed kataklizmami będącymi następstwem zmian klimatu. Pieniądze do Funduszu przekazywane są dobrowolnie przez poszczególne kraje.

Twoim zadaniem jest przyjmowanie pieniędzy do funduszu. W sytuacji kiedy redukcja emisji CO₂ nie zostanie osiągnięta i temperatura na Ziemi zacznie się podnosić, na całym świecie będą wydarzać się kataklizmy.

Jeśli w Funduszu nie ma odpowiedniej ilości środków – co najmniej 6 monet, twoim zadaniem będzie wylosowanie karty kataklizmu i odczytanie jej.

Jeśli kraje były zapobiegawcze i wpłaciły pieniądze do Funduszu mogą uratować świat przed kataklizmami. Aby zapobiec kataklizmowi w Funduszu Adaptacyjnym musi być co najmniej 6 monet, które neutralizują jeden kataklizm. W takiej sytuacji losujesz kartę, odkładasz ją na stół i zakrywasz 6 monetami wypłaconymi z Funduszu.

Powodzenia!

Kraje rozwijające się Afryki	
budżet: 4 monety 3 jednostki emisji CO₂ tj. kwadraciki na planszy	rzeczywiste dane
	emisja CO ₂ : 300 mln ton (1,9 % światowej emisji)
	emisja CO ₂ na osobę: 0,1-0,3 tony/os
	liczba mieszkańców: 900 mln
	należy do krajów rozwijających się

Jesteście przedstawicielami krajów rozwijającej się Afryki na Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej. Reprezentujecie rządy i obywateli waszych krajów. Poniżej znajdują się podstawowe informacje o waszym regionie i stanowisku rządu. Zapoznajcie się z nimi i wyłońcie spośród Was głównego negocjatora. Powodzenia w negocjacjach!

W Afryce mieszka 15 procent ludności świata jest odpowiedzialna tylko za 3,5 % światowej emisji CO₂. Najbiedniejsze kraje Afryki emitują niecałe 2% światowej emisji CO₂, a mimo to, to one są najbardziej narażone na skutki globalnego ocieplenia. Emisja CO₂ w krajach rozwijających się Afryki wynosi zaledwie 300 mln ton rocznie – tymczasem emisja samych Niemiec wynosi 800 milionów ton CO₂.

To bogate kraje, które emitują najwięcej CO₂ powinny wziąć odpowiedzialność za zmiany klimatu, ograniczyć emisję i wspomóc biedne kraje w walce o przetrwanie. Również kraje wschodzących gospodarek takie jak Chiny, Brazylia czy Indie muszą w dalszej perspektywie ograniczyć emisję CO₂, w ostatnim okresie ich emisja gazów cieplarnianych

gwałtownie podskoczyła i kraje te mocno przyczyniają się do zmian klimatycznych. Jednak nie można traktować ich na równi z UE czy USA, gdyż emisja na osobę w tych krajach jest wielokrotnie niższa niż w UE czy USA.

Kraje afrykańskie jak i kraje rozwijające się w Azji potrzebują funduszy i pomocy technicznej na ochronę przeciwpowodziową (wały, tamy, systemy wczesnego ostrzegania – Fundusz Adaptacyjny), zaopatrzenie w wodę podczas susz, na nowe technologie (np. w rolnictwie i energetyce), które są konieczne do rozwoju tych najbardziej zagrożonych krajów świata. Wsparcie technologiczne i finansowe jest tym bardziej istotne, że umożliwi ono rozwój tych krajów, gdzie bieda i głód są na porządku dziennym. Bogata Północ musi wziąć pod uwagę także ten aspekt pomocy ubogim krajom Południa.

oprac. na podst.:
 Klimat sprawiedliwości, Barbara Unmüßig, Fundacja im. Heinricha Bölla, 2008
 Afryka a zmiany klimatu, Barbara Unmüßig i Stefan Cramer, Fundacja im. Heinricha Bölla, 2008

Rosja

	rzeczywiste dane
budżet: 7 monet 15 jednostek emisji CO ₂ tj. kwadracików na planszy	emisja CO ₂ : 1500 mln ton (5,6 % światowej emisji)
	emisja CO ₂ na osobę: 10,5 tony/os
	liczba mieszkańców: 140 mln
	należy do krajów rozwiniętych

Jesteście przedstawicielami Rosji na Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej. Reprezentujecie rząd i obywateli Waszego kraju. Poniżej znajdują się podstawowe informacje o Rosji i stanowisku Waszego rządu. Zapoznajcie się z nimi i wyłońcie spośród Was głównego negocjatora. Powodzenia w negocjacjach!

Rosja zajmuje trzecie miejsce po Chinach i Stanach Zjednoczonych wśród państw emitujących najwięcej CO₂.

Odpowiedzialność Rosji za globalne zmiany klimatu jest porównywalna z odpowiedzialnością USA i krajów Europy Zachodniej. Zagrożenia związane ze zmianami klimatu dla Rosji to:

- pogorszenia urodzaju, szczególnie dla Kubania i Kraju Stavropolskiego – które są spichlerzem kraju, zbiory mogą spaść o 20%.
- powódzie w miastach nadbrzeżnych np. Sankt Petersburg.

- topnienie wiecznej zmarzliny, obejmującej ponad 60% północnych terytoriów Rosji, a co za tym idzie zniszczenia infrastruktury dróg, budynków, fabryk. Miejscami zniszczone może zostać 80% infrastruktury.

Pomimo tych zagrożeń Rosjanie nie mają wiedzy nt. zmian klimatu, niewiele osób słyszało o tym procesie. Ani rosyjska opinia publiczna ani elity rządzące, ekonomiści, przemysłowcy nie uświadamiają sobie tych zagrożeń, a więc nie są skłonne do ograniczeń emisji CO₂ w Rosji, ani nie chcą ponosić kosztów pomocy dla krajów rozwijających się.

Z drugiej jednak strony Rosja musi wziąć pod uwagę, że ze względu na przestarzałe technologie jej gospodarka jest bardzo energochłonna i przez to nieekonomiczna. Inwestycje w poprawę efektywności energetycznej mogłyby być bardzo opłacalne, a Rosja mogłaby zaoszczędzić do 40% energii

oprac. na podst.

Zmiany klimatyczne szansa dla Rosji, Roderick Kefferputz, Fundacja im. Heinricha Boella, 2008

Rosja: zagrożenie dla porozumienia w sprawie zmian klimatu po 2012 r. Oldag Caspar, Fundacja im. Heinricha Bölla, lipiec 2008

Indie

	rzeczywiste dane
budżet: 5 monet 13 jednostek emisji CO ₂ tj. kwadracików na planszy	emisja CO ₂ : 1,342 mln ton (4,9 % światowej emisji)
	emisja CO ₂ na osobę: 1,2 tony/os
	liczba mieszkańców: 1150 mln
	należy do krajów rozwijających się (wschodzących gospodarek)

Jesteście przedstawicielami Indii na Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej. Reprezentujecie rząd i obywateli Waszego kraju. Poniżej znajdują się podstawowe informacje o Indiach i stanowisku Waszego rządu. Zapoznajcie się z nimi i wyłońcie spośród Was głównego negocjatora. Powodzenia w negocjacjach!

Rząd Indii stoi na stanowisku, że kraj ten ma prawo do rozwoju i nie może narzucać sobie ograniczeń w emisji CO₂, gdyż tylko rozwój gospodarczy umożliwi ograniczenie ubóstwa, a to jest dla Indii najważniejszy cel.

Ponadto za zmiany klimatu odpowiedzialność powinny wziąć na siebie kraje rozwinięte, które w historii wyemitowały najwięcej CO₂, dodatkowym argumentem jest fakt, że Indie w przeliczeniu na jednego mieszkańca emitują 10 razy mniej CO₂ niż UE, a 20 razy mniej niż USA.

Pomimo że Indie nie chcą zgodzić się na radykalne ograniczenia emisji, to jednocześnie rozwój sektora energii odnawialnej jest imponujący, a Indie są liderem technologicznym jeśli chodzi o energię wiatrową. Ponadto udało się w Indiach (w przeciwieństwie do Brazylii) zapobiec utracie lasów.

Opinia publiczna w Indiach jest jednak podzielona i coraz częściej pojawiają się głosy, że także Indie muszą podjąć działania na rzecz ograniczenia CO₂, gdyż są czwartym państwem na świecie wśród największych producentów CO₂, a w dodatku przyrost emisji jest bardzo duży. Wynika to z zależności gospodarki Indii od paliw kopalnych, szybkiego rozwoju motoryzacji oraz niekontrolowanej industrializacji.

Indie proponują zasadę „wspólnej, lecz zróżnicowanej odpowiedzialności” oraz by kraje rozwinięte wykazały inicjatywę, a kraje rozwijające się na razie nie musiały deklorować konkretnej redukcji emisji CO₂. Indie proponują także by przyszłe porozumienie państw opierało się na zasadzie dopuszczalnego limitu emisji na jednego mieszkańca

oprac. na podst.

Nowa zagraniczna polityka energetyczna Indii, Sascha Mueller-Kraenner, 28 października 2008

Polityka klimatyczna i energetyczna: Nowa polityka klimatyczna Indii, Michael Koeberlein, 2008

Brazylia

budżet: 7 monet 8 jednostek emisji CO₂ tj. kwadracików na planszy	rzeczywiste dane
	emisja CO ₂ : 330 mln ton (1,2 % światowej emisji)
	emisja CO ₂ na osobę: 10 tony/os
	liczba mieszkańców: 192 mln
należy do krajów rozwijających się (wschodzących gospodarek)	

Jesteście przedstawicielami Brazylii na Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej. Reprezentujecie rząd i obywateli Waszego kraju. Poniżej znajdują się podstawowe informacje o Brazylii i stanowisku waszego rządu. Zapoznajcie się z nimi i wyłóćcie spośród Was głównego negocjatora. Powodzenia w negocjacjach!

Brazylia jest krajem który w ostatnim okresie rozwija się bardzo szybko, jej udział w emisji gazów cieplarnianych nie jest jeszcze aż tak ogromny jak innych krajów wschodzących gospodarek. Niestety wpływ na zmiany klimatu jest znaczący przez intensywną wycinkę puszczy amazońskiej, która jest płucami Ziemi. Od czasu II wojny światowej wycięto już 1/5 puszczy. Lasy wycinane są na pastwiska dla bydła na i pola. Warunki dla rolnictwa w Brazylii są doskonałe, jedyne czego brakuje to gruntów ornych. Już dziś Brazylia jest największym na świecie producentem trzciny cukrowej, kawy i pomarańczy, drugim producentem soi i mięsa drobiowego, trzecim

- kukurydzy. Szacuje się, że wylesianie lasów odpowiada za jedną piątą emisji CO₂ i jest głównym źródłem emisji w wielu krajach rozwijających się (Brazylia, Indonezja).

Brazylia podejmuje aktywne działania na rzecz ochrony puszczy, w ostatnim czasie rząd ogłosił plan ograniczenia wycinki drzew w amazońskiej puszczy o 70 procent do 2018 roku, co przyczyni się do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w tym kraju o ok. 30-45% w następnym dziesięcioleciu. Działania te będą możliwe dzięki międzynarodowemu finansowaniu w ramach funduszu na rzecz ochrony lasów równikowych.

Brazylia stoi na stanowisku, że kraje wysokorozwinięte powinny wziąć na siebie duże ograniczenia emisji, a kraje rozwijające się nie powinny mieć ustalonych limitów emisji.

oprac. na podst.

Aleksandra Arcipowska, Andrzej Kassenberg, Małe ABC... ochrony klimatu, Instytut na rzecz Ekorozwoju, W-wa 2008

W Brazylii trwa wojna soi z lasem, Andrzej Hołdys, Gazeta Wyborcza, 24.05.2005

Unia Europejska

budżet: 80 monet 40 jednostek emisji CO₂ tj. kwadracików na planszy	rzeczywiste dane
	emisja CO ₂ : 4000 mln ton (14,7 % światowej emisji)
	emisja CO ₂ na osobę: 11,2 tony/os
	liczba mieszkańców: 500 mln
należy do krajów wysokorozwiniętych	

Jesteście przedstawicielami Unii Europejskiej na Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej. Reprezentujecie rząd i obywateli Waszego kraju. Poniżej znajdują się podstawowe informacje o Unii i stanowisku Parlamentu Europejskiego. Zapoznajcie się z nimi i wyłóćcie spośród Was głównego negocjatora. Powodzenia w negocjacjach!

Emisja Unii Europejskiej należy do najwyższych, ale jednocześnie Unia jest liderem w ochronie klimatu. Europejczycy stawiają sobie ambitne cele redukcyjne oraz deklarują wsparcie dla krajów rozwijających się. UE przyjęła plan zwany „3 razy 20 do 2020”, o 20% Unia chce zredukować emisję CO₂ do atmosfery, zwiększyć udział odnawialnych źródeł energii w całkowitym zużyciu energii oraz o 20% poprawić efektywność energetyczną. Europa w negocjacjach klimatycznych stawia ambitne cele innym, a sama stara się dawać dobry przykład.

Niestety w ostatnim czasie z powodu kryzysu finansowego i działań rządów na rzecz umocnienia swoich gospodarek, kwestie klimatyczne zeszły na dalszy plan, a podpisany w grudniu 2008 pakiet klimatyczny dla Europy zawiera tylko

ułamek tego co pierwotnie było planowane w zakresie działań na rzecz klimatu.

Istotne jest jednak to że opinia publiczna w Europie jest bardzo świadoma problemu zmian klimatu i wielu Europejczyków uważa że Unia nałożyła na siebie zbyt skromne ograniczenia. ¾ Europejczyków bardzo poważnie traktuje problem zmiany klimatu. Aż 62% uważa zmiany klimatu za jeden z dwóch (obok ubóstwa) najpoważniejszych problemów współczesnego świata. 56% respondentów uważa, że walka ze zmianą klimatu może mieć pozytywny wpływ na gospodarkę.

Konieczne wydaje się być przekonanie takich krajów jak Polska czy Węgry, że rozwój zrównoważonej, zielonej gospodarki może być bardzo opłacalne finansowo i przynieść nowe miejsca pracy.

oprac. na podst.

Pakiet klimatyczny dla Europy: Dwa kroki naprzód, ile w tył?, Rebecca Harms, 2009

COP14 – spodziewano się za wiele, a osiągnięto nie wiele, Andrzej Kassenberg, Biuletyn Klimatyczny nr 18, I kwartał 2009, Instytut na rzecz Ekorozwoju

Chiny

budżet: 16 monet 70 jednostek emisji CO₂ tj. kwadracików na planszy	rzeczywiste dane
	emisja CO ₂ : 7010 mln ton (24,4 % światowej emisji)
	emisja CO ₂ na osobę: 3,84 tony/os
	liczba mieszkańców: 1330 mln
	należy do krajów rozwijających się (wschodzących gospodarek)

Jesteście przedstawicielami Chin na Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej. Reprezentujecie rząd i obywateli Waszego kraju. Poniżej znajdują się podstawowe informacje o Chinach i stanowisku Waszego rządu. Zapoznajcie się z nimi i wyłońcie spośród Was głównego negocjatora. Powodzenia w negocjacjach!

Co prawda obecnie Chiny są liderem emisji CO₂, ale jeśli weźmiemy pod uwagę dawną, historyczną emisję (CO₂ częściowo się kumuluje w atmosferze), to okaże się że to USA i kraje UE wyemitowały najwięcej gazów cieplarnianych. Poza tym emisja CO₂ na osobę jest stosunkowo niska w stosunku do krajów rozwiniętych. W związku z tym Chiny stoją na stanowisku, że to UE, USA i inne kraje wysokorozwinięte powinny wziąć na siebie odpowiedzialność za zmiany klimatu i maksymalnie zredukować emisję oraz wesprzeć kraje roz-

wijające się i wschodzących gospodarek w modernizowaniu ich przemysłu.

Chiny nie chcą określać limitów emisji dla krajów rozwijających się, ale podejmują intensywne działania na rzecz poprawy efektywności energetycznej i deklarują podjęcie zdecydowanych działań na rzecz ochrony klimatu pod warunkiem wsparcia finansowego i energetycznego przez kraje wysoko rozwinięte.

Należy wziąć pod uwagę także to, że jeśli obecny wskaźnik emisji gazów przez Chiny zostanie zachowany to będą one emitować dwa razy więcej CO₂ niż 26 najbogatszych krajów świata razem wziętych.

oprac. na podst.

Stanowisko Chin w międzynarodowych rozmowach na temat ochrony klimatu, Yu Jie, Fundacja im. Heinricha Bölla, Chiny, 30 października 2008
Małe ABC... ochrony klimatu, Aleksandra Arcipowska, Andrzej Kassenberg, Instytut na rzecz Ekorozwoju, Warszawa 2008

Stany Zjednoczone Ameryki

budżet: 66 monet 60 jednostek emisji CO₂ tj. kwadracików na planszy	rzeczywiste dane
	emisja CO ₂ : 6050 mln ton (22,2 % światowej emisji)
	emisja CO ₂ na osobę: 20,4 tony/os
	liczba mieszkańców: 303 mln
	należy do krajów wysokorozwiniętych

Jesteście przedstawicielami Stanów Zjednoczonych na Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej. Reprezentujecie rząd i obywateli Waszego kraju. Poniżej znajdują się podstawowe informacje o Stanach i stanowisku Waszego rządu. Zapoznajcie się z nimi i wyłońcie spośród Was głównego negocjatora. Powodzenia w negocjacjach!

USA są światowym liderem w emisji CO₂ w historii, również emisja na jednego mieszkańca jest największa na świecie (prawie dwukrotnie wyższa niż w Europie i 20-krotnie wyższa niż w Indiach i 100-krotnie wyższa niż w krajach rozwijających się Afryki). Mimo to George W. Bush w 2001 roku postanowił że USA nie ratyfikuje Protokołu z Kioto, czym spowodował, że Protokół pozostał przez długi czas martwy. Obecny prezydent Barack Obama deklarował, że USA nie chcą dalej blokować międzynarodowych działań na rzecz klimatu i podejmą zdecydowane działania, tym bardziej że od 1990 roku emisja nie spadła, a wzrosła i to aż o 16%. Jednak w chwili obecnej absolutny priorytet ma walka z kryzysem gospodarczym i finansowym, który dotknął USA, a więc Stany nie chcą zgodzić się na obniżenie emisji o 30-40% do 2020 roku jak oczekuje UE.

Z jednej strony polityka klimatyczna konkuruje z innymi ważnymi zagadnieniami ale z drugiej strony modernizacja sieci elektroenergetycznej, przestawianie przemysłu motoryzacyjnego na mniej paliwożerne samochody oraz rozwój

energetyki odnawialnej wiąże się ze wzrostem gospodarczym i tworzeniem nowych miejsc prac.

Warto również zwrócić uwagę na to, że pomimo iż Bush całkiem zignorował problem zmian klimatu, to w poszczególne stany, a także poszczególne miasta, same podjęły różnego rodzaju działania i ograniczenia emisji. Powstało m.in. porozumienie burmistrzów miast z całego kraju (przystąpiło do niego ponad 700 miejscowości), które wywiera naciski na rządy stanowe i rząd federalny by podjęły działania by osiągnąć limity zapisane w Protokole z Kioto.

USA stoją na stanowisku, że obecni wielcy emitorzy CO₂ czyli np. Chiny, Indie, Brazylia, także muszą wziąć odpowiedzialność za klimat i podjąć konkretne zobowiązania. Z kolei jeśli USA nie podejmą wystarczających działań na rzecz ograniczenia emisji, Unii Europejskiej z pewnością nie uda się namówić innych krajów wysokorozwiniętych do kolejnych ograniczeń, a tym bardziej niechętnie do podjęcia zobowiązań będą kraje rozwijające się.

oprac. na podst.

Wybory w Stanach Zjednoczonych, a perspektywy nowego porozumienia klimatycznego, Elliot Diringier, Pew Center on Global Climate Change, 22 października 2008
Polityka klimatyczna i energetyczna w świetle wyborów prezydenckich 2008 w USA, Arne Jungjohann, Fundacja im. Heinricha Bölla, Waszyngton, 13 listopada 2008r.
Polityka klimatyczna USA z Waszyngtonu, Alexander Ochs, 2008